

Teie valik

parempOOLSED

Nõmmel ja Mustamäel

219

Mart Nutt

Kodakondsus ei saa olla kingitus!

Sündisin 32 aastat tagasi Tallinnas. Minu vanemad on ehitusinsenerid.

Olen vallaline, elan väikeses korteris, mida jagan vanematega.

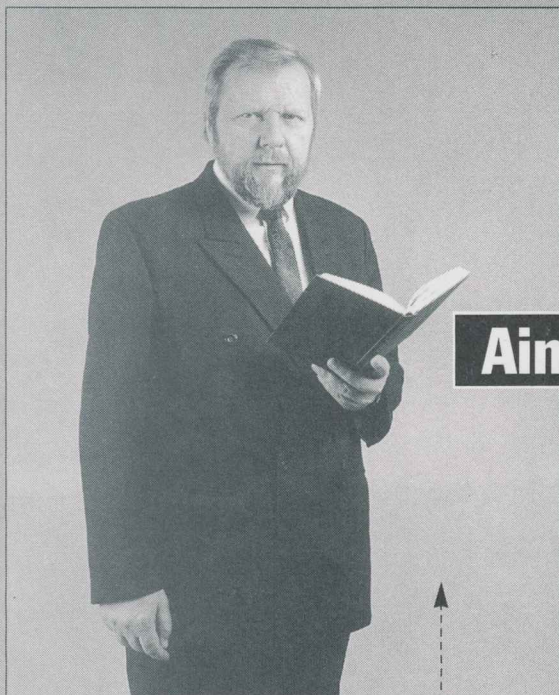
Olen lõpetanud Nõmme Gümnaasiumi (Tallinna 10 KK) ja Tartu Ülikooli. Pärast ülikooli lõpetamist olen töötanud Vabaõhumuuseumi teadusdirektorina ja Välisministeeriumi bürojuhatajana. 1992. aastal valiti mind Riigikokku.

Olen Riigikogu riigiõiguskomisjoni esimees.

Teie valik

parempOOLSED

Nõmmel ja Mustamäel

Ain Saarmann

220

Kandideerin Riigikokku lootuses oma teadmiste ja kogemustega kaasa aidata majanduse ja ettevõtluse arendamisele, erastamise kiirendamisele: Eesti elu edendamisele.

Sündisin 55 aastat tagasi Põltsamaa linnas. Alates 1954. aastast elan Tallinnas.

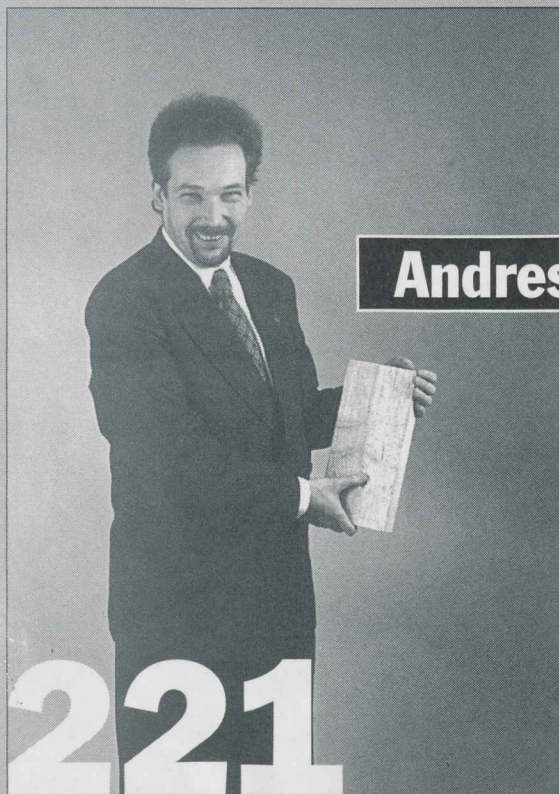
Minu vanaisa tuli Tallinnasse Saaremaalt 1860-ndate aastate paiku, nii et isa poolt olen kolmanda põlve talulinlane, aga ema poolt mulk. Mu isa oli põline nõmmekas, kes ostis omale majakrundi N. von Glehni käest.

Käisin seitse klassi Põltsamaa keskkoolis, siis Tallinna Merekalandus Tehnikumis (praegune Merehariduskeskus). Õppisin kaks kursust TPI-s, kust mind suunati Läti Põllumajanduse Akadeemiasse, mille olen lõpetanud puidutööstuse insenerina.

Olen juba kahekümne kaheksandat aastat abielus. Mu tütar on lõpetanud Tallinna Tehnikaülikooli ja töötab ametnikuna, poeg on tööline. Elan Tondil kolmetoalises korteris. Lõpetan Nõmmel oma maja ehitamist.

1965. aastast alates olen töötanud ühes ja samas ettevõttes, mille nimi on nüüd AS TARMEL. Alustasin insenerina, hiljem töötasin osakonnajuhatajana, asedirektorina ja 1980. aastast alates olen **Tarmeli direktor**. Vahepeal täitsin Mart Laari palvel tema valitsuses majandusministri kohuseid.

Olen Eesti Puutööliidu juhatuse liige.

Andres Heinapuu

221

Tuleb seista ühekülgsete kultuuriliste väärtuste vastu!

Hõimurahvad annavad meile omalaadseid kultuuriimpulsse.

Sündisin 40 aastat tagasi Tallinnas, üles kasvasin Kalamajas. Õppisin Tallinna I Keskkooli (Gustav Adolfi Gümnaasiumi)

matemaatika eriklassis ja Tartu Ülikoolis eesti filoloogiat.

Olen abielus, poeg Ott on 15-aastane.

1972-1973 olin transporditöölise „Dvigatelis“, 1979-1987 ja 1990-1992 bibliograaf Eesti Rahvusraamatukogus, 1988-1989 konsultant Eesti Teatriliidus. 1990. aastal olin Eesti Komitee palgal. 1982 lõpetasin Teatriliidu kaheaastase kriitikaseminari, tegutsesin teatri- ja draamakriitikuna, alates aastast 1982 Eesti Teatriliidu liige.

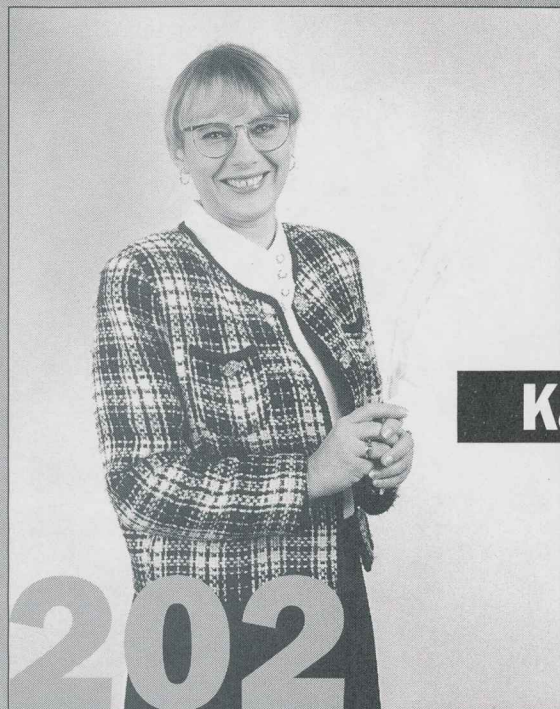
Olen Eesti-Saami ühenduse asutajaliige, 1990-1993 ühenduse esimees. 1990. aastast Sihtasutise „Fenno-Ugria“ juhatuse liige. 1992. aastast Soome-Ugri rahvaste Konsultatiivkomitee koordinaator. Mulle pakub huvi soome-ugri rahvaste kultuur ja mõtteilm. Olen koos Mart Merega esimese UNESCOlt heakskiidu saanud Eesti projekti - Soome-Ugri rahvaste Infokeskuse (SURI) projekti - autor.

1992. aasta oktoobrist olen Riigikogu liige.

Teie valik

parempoolsed

Õismäel, Koplis ja Kristiines

Karin Jaani

Parempoolsete jõudude nõrk esindatus Riigikogus pole kasuks meie tulevikule.

Sündisin 42 aastat tagasi Tartumaal teenistujate peres. Kasvasin Tartus, õppisin Tartu 2. ja 1. Keskkoolis.

Keskkooli lõpetasin 1970. aastal, seejärel töötasin neli aastat Tilsa lastekodus õpetajana. 1974. aastal astusin Tartu Ülikooli, mille lõpetasin inglise filoloogina.

Olen abielus Keila koguduse õpetaja Jaan Jaaniga. Mu tütar Ketlin õpib Õismäe Humanitaargümnaasiumi 11 klassis. Elame Õismäel 3-toalises korteris.

Enne poliitikasse tulekut töötasin insenerina Varumisministeeriumis, infoinsenerina tootmiskoondises „Algoritm“ ning olin Eesti Kirikute Nõukogu sekretär. 1992. aastal valiti mind Riigikogusse. Olen Riigikogu saadikurühma „Parempoolsed“ esinaine.

Kuulun Kaitseliidu vanematekogusse ja Haabersti halduskogusse.

Ma pole kuulunud komsomoli ega komparteisse.

Olen Vabariiklaste ja Konservatiivide Rahvaerakonna esinaine.

Heido Vitsur

Tänapäev Eestis levinud stiil - jaotame riigiametite vahel raha ära ja las igaüks tegeleb sellega, millega õigeks peab - on hukatuslik.

Sündisin 50 aastat tagasi Tartus, õöl peale Tartu pommitamist. Kasvasin ja käisin koolis Pärnus. Üle poole oma elust olen elanud Tallinnas. Tallinn on minu isa ja ema sünnilinn.

Üldhariduse sain Pärnu 2. Keskkoolis. 1969. aastal lõpetasin *cum laude* Tartu Ülikooli majandusteaduskonna, olles õppinud seal natuke vähem kui kolm aastat. Keskkooli lõpetamise ja ülikooli lõpetamise vahele mahtusid veel õpingud Tartu Ülikooli füüsika-matemaatika teaduskonnas ja kolm aastat Vene sõjaväes.

1972-1975 õppisin Tartu Ülikooli juures aspirantuuris, kuid väitekirjaga jäi lõpetamata. Seda poleks saanudki kaitsta, kuivõrd minu suhtumine tolleaegsesse majanduskorraldusse oli läbinisti negatiivne.

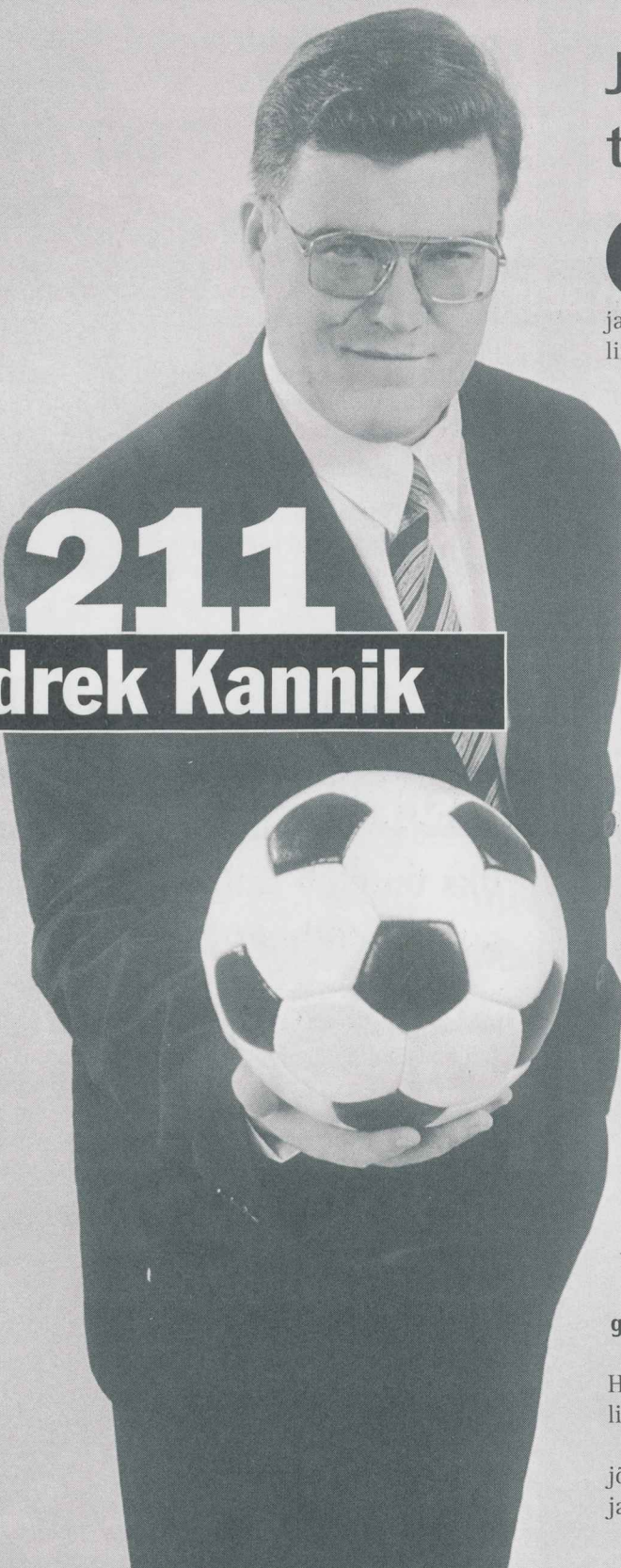
Olen abielus ja mul on kaks last. Elame Mustamäel 2-toalises korteris, kus olen elanud juba kakskümmend neli aastat. Mu lapsed on täiskasvanud ja elavad omaette. Tütar õpib Tartu Ülikoolis majandust, poeg töötab pangas.

Nõukogude ajal töötasin rahandusministeeriumis ja Tallinna täitevkomitees, kus tegelesin põhiliselt andmetöötluse korraldamisega. Alates 1988. aastast on mu töö olnud seotud majandusreformi probleemidega: „Mainor“, Majandusarengu Instituut, valitsuse reforminõunik, Ülemnõukogu majanduskomisjoni nõunik, majandusminister. Praegu olen Riigikogu liige.

Teie valik

parempoolsed

Kesklinnas, Lasnamäel ja Pirital

211

Indrek Kannik

Jalgpalli mängitakse ka peaga.

Olen 29-aastane, sündinud ja kasvanud Tallinnas. Minu mõlemad vanemad olid teenistujad, praegu on isa ja ema pensionärid. Isa on tegev endiste poliitvangide ühenduses.

Olen põline tallinlane. Tallinn on viimaste aastate jooksul meeldivalt arenenud, ta on muutumas küllaltki kaasaegseks Euroopa linnaks. Samas annab vanalinn Tallinnale alati ka ajalooõhngu.

1984.aastal lõpetasin Tallinna 43. Keskkooli, 1990. aastal Tartu Ülikooli ajakirjanduse erialal. Poliitilise soojenemise aegadel hakkasin koos sõpradega tegelema ühiskondlike küsimustega. 1988. aastal moodustasime ühiskonnateoreetilise grupi „Alternatiiv“, mida juhatas Marju Lauristin. Järgmise aasta algul moodustasime üliõpilasseltsi „Sodalicium“, mille liikmed 1988. aasta lõpul taastasid Eesti Üliõpilaste Seltsi.

1990.aastal olin Vabariiklaste Koonderakonna asutajaliige, 1992. aastal ühinesid vabariiklased „Isamaasse“, 1994. aasta sügisest, pärast „Isamaa“ lõhenemist kuulun Vabariiklaste ja Konservatiivide Rahvaerakonda. 1989. aasta lõpust kuni 1990. aasta detsembrini töötasin ajalehe „Reede“ publitsistikaosakonnas, 1990. aasta detsembrist kuni Riigikogu liikmeks saamiseni 1992. aasta oktoobris Välisministeeriumi poliitikaosakonnas.

1992. aasta oktoobrist olen Riigikogu liige. 1994. aastal töötasin ka kaitseministrina.

Olen veel vallaline, elan kolmetoalises Hrushtshovi-aegses korteris Tallinna äärelinnas.

Olen Eesti Jalgpalli Liidu juhatuse liige, jõudumööda püüan ennast spordi ja eriti jalgpalliga kursis hoida.